

«Εάν όμως εγνωρίζετε τι είναι 'Έλεον θέλω και ουχί θυσίαν,' δεν ηθέλετε καταδικάσει τους αθώ ους» (Ματθαίος, ιβ΄:7)

Ο Πατέρας Θεός έστειλε τον Υιό Του Ιησού Χριστό για να θυσιαστεί πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, πληρώνοντας με αυτή τη θυσία για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων. Έτσι αποδείχθηκε η αγάπη του Θεού για τον κόσμο, με τη σωτηρία που δίνεται δωρεάν δια του Ιησού Χριστού, σε όποιον πιστέψει σ' Αυτόν. Ο Κύριος Ιησούς μας δίδαξε την αγάπη του Θεού αποκαλύπτοντας το μέγα έλεος του Θεού με τη συγχώρηση των αμαρτιών μας, έτσι ώστε να λάβουμε μέρος στην αιώνια Ουράνια Βασιλεία του Θεού. Ο Κύριος Ιησούς μας έδωσε το Ευαγγέλιό Του (Καινή Διαθήκη) με το οποίο αποκαλύπτει πως θέλει να ζουν όσοι τον έχουν γνωρίσει σαν προσωπικό τους Σωτήρα. Βασιλικός νόμος του Ευαγγελίου είναι η αγάπη για τον πλησίον, ακόμα και για τον εχθρό. Επειδή εκείνος συγχωρεί τις αμαρτίες μας, θέλει και εμείς να συγχωρούμε εκείνους που φτάνε σε μας και να μη εκδικούμαστε. Με το να συγχωρούμε όσους αμαρτήσαν σε μας, αποδεικνύουμε ότι έχουμε εκτιμήσει σωστά τη συγχώρηση των πολύ περισσότερων δικών μας αμαρτιών από τον Κύριο. Γι' αυτό ο ίδιος ο Κύριος θέτει αυτή τη συγχώρηση εκ μέρους μας, σαν προϋπόθεση για να συνεχίσει να συγχωρεί τις δικές μας αμαρτίες. Αναφέρουμε σχετικά εδάφια:

«Διότι εάν συγχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, θέλει συγχωρήσει και εις εσάς ο Πατήρ σας ο ουράνιος· εάν όμως δεν συγχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, ουδέ ο Πατήρ σας θέλει συγχωρήσει τα πταίσματά σας» (Ματθαίος, ς΄: 14-15)

«Δούλε πονηρέ, παν το χρέος εκείνο σοι αφήκα, επειδή με παρεκάλεσας· δεν έπρεπε και συ να ελεήσης τον σύνδουλόν σου, καθώς και εγώ σε ηλέησα; Και οργισθείς ο κύριος αυτού παρέδωκεν αυτόν εις τους βασανιστάς, εωσού αποδώσῃ παν το οφειλόμενον εις αυτόν. Ούτω και ο Πατήρ μου ο επουράνιος θέλει κάμει εις εσάς, εάν δεν συγχωρήσητε εκ καρδίας σας έκαστος εις τον αδελφόν αυτού τα πταίσματα αυτών.» (Ματθαίος, ιη΄: 32-35)

«Και όταν ίστασθε προσευχόμενοι, συγχωρείτε εάν έχητέ τι κατά τινός, διά να συγχωρήσῃ εις εσάς και ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς τα αμαρτήματά σας. Αλλ' εάν σεις δεν συγχωρήτε, ουδέ ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει συγχωρήσει τα αμαρτήματά σας.» (Μάρκος, ια΄:25,26).

«Και μη κρίνετε, και δεν θέλετε κριθή· μη καταδικάζετε, και δεν θέλετε καταδικασθή· συγχωρείτε, και θέλετε συγχωρηθή» (Λουκάς, ς΄: 37). Γι' αυτό άλλωστε μας συστήνει να λέμε όταν προσευχόμαστε:

«... συγχώ ρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, καθώ ς και ημείς συγχωρούμεν εις τους αμαρτάνοντας εις ημάς» (Ματθαίος, ς': 12). Γι' αυτό καλό είναι να μη λέμε τυπικά αυτή τη προσευχή, που μας είπε να λέμε ο ίδιος ο Κύριος, αλλά ότι λέμε να το εννοούμε, έτσι ώ στε να μη λέμε ψέμματα.

Επί πλέον λέμε ότι ο Κύριος υψώνει ακόμα πιο ψηλά τον πήχη της συγχώ ρησης, συστήνοντας: «Εγώ όμως σας λέγω, Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εκείνους οίτινες σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους οίτινες σας μισούσι, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων οίτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι· δια να γείνητε υιοί του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς, διότι αυτός ανατέλλει τον ήλιον αυτού επί πονηρούς και αγαθούς, και βρέχει επί δικαίους και αδίκους» (Ματθαίος, ε': 44-45).

Αυτή η νέα διδασκαλία του Κυρίου, που είναι γραμμένη στη Καινή Διαθήκη, αντιμετώπισε αντιπαλότητα κυρίως από την τότε θρησκευτική εξουσία που ήταν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι και αυτό γιατί δεν ήθελαν να πιστέψουν ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο Υιός του Θεού. Ακόμη οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι είχαν βάλει ανθρώπινες παραδόσεις στο λαό Ισραήλ, μερικές από τις οποίες ακύρωναν τις εντολές του Θεού (Μάρκος, ζ': 1-23). Ο Κύριο Ιησούς τους έλεγξε γι' αυτές τις προσθαφαιρέσεις στις εντολές του Θεού, γι' αυτό αυτοί Τον φθονούσαν και ήθελαν να Τον σκοτώσουν. Οι Φαρισαίοι καυχιόταν ότι τηρούσαν το νόμο του Μωυσή και έλεγχαν τον Κύριο ότι δεν τηρούσε την αργία του Σαββάτου, διότι θεράπευε ασθενείς τη μέρα αυτή. Ο Κύριος όμως τους είπε: «Εάν όμως εγνωρίζετε τι είναι Έλεον θέλω και ουχί θυσίαν, δεν ηθέλετε καταδικάσει τους αθώους» (Ματθ. ιβ': 1-14).

Αυτό ήταν και είναι το μήνυμα του Κυρίου Ιησού, όπως Εκείνος μας ελέησε, θέλει και εμείς να ελεούμε τον συνάνθρωπό μας, γι' αυτό μας λέει: «Μακάριοι οι ελεήμονες· διότι αυτοί θέλουσιν ελεηθῆ» (Ματθαίος, ε': 7), Ακόμα και στη Παλαιά Διαθήκη αναφέρεται:

«Αυτός σοι έδειξεν, άνθρωπε, τι το καλόν· και τι ζητεί ο Κύριος παρά σου, ειμή να πράττης το δίκαιον, και να αγαπάς έλεος, και να περιπατῇς ταπεινώ ς μετά του Θεού σου;»

(Μιχαίας, ς': 8). Δεν θέλει Θεός να καυχόμαστε ότι τηρούμε τις εντολές Του, αλλά να αγαπούμε το έλεος και το ταπεινό περπάτημα μαζί Του. Διότι δεν σωθήκαμε γιατί εκτελέσαμε τις εντολές του νόμου αλλά με τη χάρη που έκανε ο Θεός σε εμάς αφού μετανοήσαμε και πιστέψαμε στον Υιό Του Ιησού Χριστό.

Έλεος, όπως είναι φυσικό και επόμενο, πρέπει να δείχνουμε πρώτα στα αδέρφια μας — μέσα στην εκκλησία, 'διότι όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού, τον οποίον είδε, τον Θεόν, τον οποίον δεν είδε πως δύναται να αγαπά;' (Α' Ιωάννου, δ' : 20).

Με έργα πρέπει να δείξουμε το έλεος μας στα αδέρφια της εκκλησίας:

«Όστις όμως έχη τον βίον του κόσμου, και θεωρή τον αδελφόν αυτού ότι έχει χρείαν, και κλείση τα σπλάχνα αυτού απ' αυτού, πως η αγάπη του Θεού μένει εν αυτώ ; Τεκνία μου, μη αγαπώ μεν με λόγον, μηδέ με γλώσσαν, αλλά με έργον και αλήθειαν»

(Α' Ιωάννου, γ' :17-18).

Ο Πατέρας Θεός συμπληρώνει την προτροπή «Διότι έλεος θέλω, και ουχί θυσίαν» , λέγοντας,

«και επίγνωσιν Θεού μάλλον παρά ολοκαυτώματα»

(Ωσηέ, ς' :6). Η έλλειψη ελέους αποδεικνύει την έλλειψη επίγνωσης του Θεού. Γι' αυτό ο απόστολος Παύλος, λέει:

«...δεν παύομαι ευχαριστώ ν τον Θεόν υπέρ υμών, μνημονεύων υμάς ενταις προσευχαίς μου, δια να σας δώση ο Θεός του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ της δόξης, πνεύμα σοφίας και αποκαλύψεως, εις επίγνωσιν αυτού — ώστε να φωτισθώσιν οι οφθαλμοί του νοός σας, εις το να γνωρίσητε ποία είναι η ελπίς της προσκλήσεως αυτού, και τις ο πλούτος της δόξης της κληρονομίας αυτού εις τους αγίους»

(Εφεσ., α' :16-18). Ευχόμαστε όλοι οι πιστοί να λάβουμε 'πνεύμα σοφίας και αποκαλύψεως' ώστε να φθάσουμε στην επίγνωση Θεού. Αμήν!